

Posudek na bakalářskou práci

Lucie Viktorinové

Pět nestátních neziskových organizací v ČR, zaměřených na pomoc ženám, obětem domácího násilí

Cílem práce je zkoumání určitého segmentu současné české občanské společnosti, který je vymezen zadáním, vyjádřeným v názvu práce. Práce je zaměřena nikoli na příjemce pomoci, ale na činnost aktérek působících v této oblasti, která je zároveň segmentem současného českého ženského aktivismu. Práce má i svůj prakticko politický význam v tom smyslu, že jejím cílem je mimo jiné ukázat současné možnosti a limity úsilí pomoci obětem domácího násilí u nás a identifikovat dosud nedostatečně naplňované formy pomoci a příčiny tohoto stavu. Další důležitý cíl práce směřuje ke komparaci charakteru tohoto výseku ženského aktivismu se západním ženským hnutím, a práce proto sleduje i rovinu aktivistické identity aktérek, jejich vztah k feminizmu apod.

Teoretický rámec práce představují zejména existující poznatky a teze týkající se polistopadového ženského či praženského aktivismu, užším kontextem pak jsou poznatky týkající se již konkrétněji forem pomoci obětem domácího násilí. Tato teoretická východiska považuji za relevantní a nosná pro následné empirické analýzy. Teoretická část je dobře logicky uspořádaná, vyrovnává se s používaným pojmy a tezemi. Pokud jde o českou scénu, autorka vychází z prakticky úplného seznamu relevantní sekundární literatury. Tato část je kvalitní kompilací, která je však v závěru zpracována do baterie výzkumných otázek, což reprezentuje potřebné propojení teoretické části s výzkumem. Také tato sada otázek je dobře logicky strukturovaná.

Pro konstrukci výzkumného nástroje – struktury řízeného rozhovoru – bylo neméně významné studium dokumentů, které tak mělo jednak funkci zdroje dat pro rekonstrukci vývoje organizací, jednak sloužilo pro přípravu rozhovorů. Pro vlastní výzkum byl vhodně zvolen typ tzv. rozhovoru podle návodu. Výběr vzorku byl zdůvodněn jasnými kritérii. Přesto by nebylo od věci ještě více komentovat otázku výběru i z takto definovaného vzorku, otázku, zda a proč chybí další organizace splňující daná kritéria. Je nicméně třeba ocenit, že se studentka neomezila jen na Prahu a zkoumala i organizace brněnské. Je podána náležitá informace o průběhu rozhovorů a formě jejich přepisu.

Povaha materiálů byla pouze zčásti vhodná pro kvalitativní kódovací analýzu, z velké části fungovaly především jako zdroj takřkajíc interních a neoficiálních informací o chodu, cílech a zkušenostech z práce v daných organizacích. Byly proto využity k doplnění údajů nalezených v dokumentech za účelem rekonstrukce vývoje daných organizací, zároveň byl správně zachováno vědomí subjektivní perspektivy aktérek. Vývoj byl studentkou nejen popsán, ale i analyzován. Struktura deskripce se řídila výzkumnými otázkami položenými v teoretické části, jejichž součástí jsou standardní znaky zkoumání občanského sektoru. Samotné zpracování profilu jednotlivých organizací je velmi důkladné a díky doplnění o výroky z rozhovorů i čtivé. Zvláště je ovšem třeba vyzdvihnout dílčí závěry na konci profilu každé organizace, které ji charakterizují – umisťují - jednak v rámci typologie neziskových organizací obecně (podle Friče), jednak v rámci typologie českých ženských organizací (podle Chaloupkové). Všechny závěry jsou dobře podloženy předcházejícími údaji.

Rozsahem nevelká kvalitativní analýza přesto přináší některé zajímavé výsledky, jako například souvislost identity aktérek s pojetím zkoumané problematiky. Velmi zajímavá je i škála konceptů feminismu v provedených rozhovorech. Této části by nicméně slušela ještě hlubší genderová analýza a pokus o syntetickou interpretaci.

Závěry jsou artikulovány velmi kvalitně a zcela ukázněně na základě dříve doložených skutečností.

Tato rozsáhlá bakalářská práce je zároveň věcná a velmi obsažná, sepsaná s velkou kázní a zaujetím pro věc.

Navrhuji 40 bodů.

V Praze 18.3.2009

PhDr. Hana Havelková, PhD.
Vedoucí bakalářské práce